

Nr 31.

Av herr Jansson i Aspeboda m. fl., om vidgad rätt för skogsägare att göra insättning på särskilt skogskonto i bank.

Under de första dagarna i innevarande månad inträffade omfattande stormfällningar av skog. De mest utsatta områdena torde vara att finna i Gävleborgs, Kopparbergs, Uppsala, Stockholms och Västmanlands län, men även på vissa andra håll i landet har i större eller mindre utsträckning skador vållats genom den kraftiga stormen.

Visserligen föreligger ännu blott preliminära beräkningar av skador-
nas omfattning, men av hittills lämnade uppgifter framgår, att enskilda skogsägare i ett stort antal fall drabbats av betydande förluster. Sålunda har från sakkunnigt håll uppgivits, att omkring 10 miljoner träd fälldes enbart i Gästrikland. Därav skulle 4—6 miljoner träd komma på cirka 3 500 enskilda skogsägare och ungefär lika många träd på bolags- och domänskogarna. Värst åtgångna är skogar med vackra timmerställningar och ljushuggna bestånd på höjder och tallhedar. Övervägande är det värdefull tallskog, som blivit hårdast utsatt för stormens härjningar.

Särskilt allvarliga ter sig de direkta och indirekta skador, som uppstått för den enskilde skogsägaren, vilken för sin utkomst är beroende av de kontinuerliga uttag, som ett uthålligt skogsbruk ger möjlighet till. Tillväxten på den ännu icke mogna skog, som fällts av stormen, representerar betydande värden som gått förlorade. Än större förluster har uppstått i de fall, där den skadade skogen ännu icke nått den ålder, att den vid upphuggning ger säljbara, mera värdefulla sortiment. Härtill kommer de betydande kostnader, som skogsägarna nu tvingas att ikläda sig för uppröjning, sådd, plantering m. m.

Ur hela samhällets synpunkt är det ytterst angeläget, att statsmakterna skyndsamt vidtager de åtgärder, som kan finnas erforderliga för att så långt möjligt mildra verkningarna av de skador, som vållats ej blott vederbörande skogsägare utan även landet i sin helhet. Riskerna för att det stormfällda virket ej kan tillvaratagas i rätt tid, särskilt om starkt snöfall inträffar, motiverar att energiska ansträngningar göres för att tillgodose arbetskraftsbehovet. Vi förutsätter, att Kungl. Maj:t ägnar detta samt andra av stormens skador aktualiserade problem —

däribland det framdeles uppstående behovet av skogsvårdsförbättrande åtgärder — största uppmärksamhet.

Beträffande frågan om beskattningen av inkomster av stormfälld skog får vi till en början erinra om att denna fråga varit föremål för riksdagens behandling bl. a. år 1943. Nämnda år beslöts en tillfällig lagstiftning, enligt vilken intäkt av stormfälld skog skulle vid insättning i riksbanken på särskilt konto medgivas uppskjuten skattskyldighet. På sådant konto insatt belopp kunde inestå ett visst antal år, och intäkterna beskattades först då uttag från kontot skedde.

I proposition till årets riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag om permanent lagstiftning angående rätt för skogsägare att göra insättning på särskilt skogskonto. Insättaren föreslås erhålla uppskov med inkomsttaxeringen till det år, då uttag från kontot sker. Enligt de föreslagna bestämmelserna skall insättning få göras med högst 60 procent av köpeskillingen för rotsåld skog, 40 procent av köpeskillingen av avyttrade skogsprodukter och 40 procent av saluvärdet av skogsprodukter, som uttagits för förädling i egen rörelse. Denna lagstiftning föreslås skola tillämpas första gången vid 1955 års taxering.

På grund av stormfällningen har åtskilliga skogsägare tvingats till virkesuttag eller till ett lösgörande av själva skogskapitalet, som icke kan jämföras med intäkter som inflyter vid ett normalt skogsuttag. I de fall tvångsavverkning skett på grund av stormfällning bör den enskilde skogsägaren, ej minst med tanke på att kostnaderna för de skogsvårdsförbättrande åtgärderna i regel belöper på flera år, äga rätt att på skogskonto göra insättning med större del av erhållen likvid än de i nyssnämnda proposition föreslagna procentsatserna medgiver. Enligt vår mening bör rätt till insättning på skogskonto, i vad det gäller sådan tvångsavverkning, medgivas med högst 90 procent av likvid för rotsåld skog, 60 procent av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter och 60 procent av saluvärdet av skogsprodukter, som uttagits för förädling i egen rörelse.

Med hänsyn till att stormfällning av skog icke är en engångsföreteelse, anser vi det principiellt riktigt, att de bestämmelser, vi ovan förordat, gives permanent karaktär i lagstiftningen.

Därest så skulle erfordras, förutsätter vi, att respektive skogsvårdsstyrelser kan lämna intyg om storleken av den tvångsavverkning, som stormfällningen förorsakat vederbörande skogsägare.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att, i de fall tvångsavverkning skett på grund av stormfällning, den enskilde skogsägaren bör äga rätt till insättning å skogskonto med de

högre procentsatser, som i motionen förordas, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderliga författningsbestämmelser.

Stockholm den 15 januari 1954.

Rob. L. Jansson
i Aspeboda.

Per Persson,
Norrby.

Gustaf Svensson
i Vä.

Fridolf Jansson
i Benestad.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

J. H. Johansson
i Norrfors.

Karl Andersson
i Björkäng.
